

Arrest

nr. 64 308 van 30 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 9 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. TUCCI, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 28 september 2009 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 16 december 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 15 december 2010.

1.3. Op 26 april 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 27 april 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van gemengde Roma - Ashkali afkomst. U bent geboren en opgegroeid in Ferizaj en u heeft de Kosovaarse nationaliteit. U verklaarde sinds het jaar 2000 lid te zijn van de Ashkalipartij PDAK (de Democratische Ashkali Partij van Kosovo). Een etnische Albanees, een zekere C.(...) uit de Halit Ibsihi wijk, sprak u verschillende keren aan op uw partijlidmaatschap. Wanneer u bijvoorbeeld folders uitdeelde vroeg hij u waarom u dit deed en drie maal toe gaf hij u hier bij een slag met zijn vuist. Bij de laatste vuistslag, ergens in het jaar 2005 of 2006, had u medische verzorging nodig. Daags na dit incident bent u het gaan aangeven bij de politie. Zij noteerden uw verklaringen, maar u liet na de stand van deze klacht op te volgen. In het jaar 2006 of 2007 ging u op een avond met een vriend naar de stad en werd u op gewelddadige wijze van vijf euro beroofd. U wou deze overval aan de politie aangeven maar uw vriend gaf u de raad dit niet te doen, omdat het toch niet zou helpen. Toen u genoeg geld had om uw reis te bekostigen vertrok u op 26 september 2009 u samen met uw neef X.(...) D.(...) (O.V.: 6.496.131) illegaal uit Kosovo. Jullie reden met een wagen tot in de Noord-Servische stad Subotica, alwaar jullie overstapten in een gesloten bestelwagen. Op 28 september 2009 kwamen jullie aan in België en vroegen jullie asiel aan. Daarbij legde u volgende originele documenten neer: uw Servische identiteitskaart uitgegeven op 17/01/2007, uw UNMIK-identiteitskaart uitgegeven op 27/02/2003, een Servische geboorteakte uitgegeven op 12/09/2005 te Leskovac en een lidkaart van de Roma partij PRYK (Partia e Romane Yekhipesko pe Kosova) met stempels van het jaar 2005 tot en met 2010.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, stel ik vast dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u en uw neef tegenstrijdige verklaringen aflegden m.b.t. uw reis naar België. Zo verklaarde u eerst met de auto tot in Subotica in Noord-Servië te zijn gereden en daar te zijn overgestapt in een gesloten combi (bestelwagen) die jullie tot in België vervoerde (CGVS p.10). Uw neef X.(...) D.(...) echter, met wie u samen reisde, verklaarde in Urosevac (Ferizaj) te zijn vertrokken in een gesloten combi en niet meer te zijn uitgestapt alvorens in België aan te komen (CGVS X.(...) D.(...) p.7). Dergelijke vaststelling ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid ten aanzien van de Belgische autoriteiten.

Daarnaast dient vastgesteld te worden dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw verklaring een actief lid te zijn geweest van de Ashkali partij PDAK, en als gevolg van die activiteiten meermaals te zijn belaagd door de persoon C.(...). Ter staving van uw relaas legde u immers de lidkaart neer van een geheel andere partij, de Roma partij PRYK (Partia e Romane Yekhipesko pe Kosova). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontstak u in een erg verwarrende verklaring over de “Roma van de partij van de Ashkali” (CGVS p.4-5). Deze incoherente verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw politieke activiteiten en bijgevolg van de problemen die deze activiteiten genereerden: de verwijten en slagen van C.(...) in de periode 2004-2006 (CGVS p.6). Uw algemene geloofwaardigheid wordt hierdoor bijkomend aangetast.

Het andere incident dat u aanhaalde was een gewelddadige overval in het jaar 2006-2007. U kende de motieven van de belager niet, behalve dan dat hij vijf euro van u eiste (CGVS p.11). Naast het feit dat een dergelijk éénmalig incident an sich niet ernstig genoeg is om te worden gelijk gesteld met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met de ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, dient te worden vastgesteld dat uw laattijdig vertrek - het incident dateert van de periode 2006-2007 en uw vertrek van september 2009 - al evenzeer afbreuk doet aan de ernst van de door u voorgehouden vrees. Daarenboven hebt u niet aannemelijk gemaakt dat de aanleiding voor dit incident die u aanhaalde zou ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève. Volgens deze Conventie hebben personen recht op het vluchtelingenstatuut wanneer zij een gegronde vrees hebben voor vervolging op basis van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. U verklaarde immers zelf niet te weten welke de motieven waren van de voor u overigens onbekende belager. Hij wilde vijf euro en u gaf die (CGVS p.11).

Hoe dan ook hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling ervan in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals

bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van de overval in 2006 of 2007 hebt u immers geen melding gemaakt bij de Kosovaarse autoriteiten. Nochtans was u dat van plan, maar dat plan werd u door een vriend uit uw hoofd gepraat. Hij zei u dat een klacht toch geen hulp zou bieden (CGVS p.11). Echter, indien de politie niet op de hoogte wordt gebracht van bepaalde incidenten kan niet verwacht worden dat zij hiertegen optreden. In dit verband dient te worden gewezen op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waaruit blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo en is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat Roma, Ashkali en Egyptenaren in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht kunnen neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie maar ook erna met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Deze gesprekspartners staan nog steeds in contact met het Commissariaat-generaal. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal eveneens blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Uit continue directe contacten met lokale actoren in Kosovo is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en Ferizaj wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. U beweerde als lasser niet altijd betaald te worden voor het geleverde werk. Soms kreeg u het geld wel, soms kreeg u het geld niet. U was niet de enige in dat geval (CGVS, p. 13). Het feit dat u niet steeds betaald werd is op zich echter niet ernstig genoeg om gelijkgesteld te worden met een vervolging in de zin van de Conventie of met het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Hier kan worden aan toegevoegd dat het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,.... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene actuele situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De overige documenten die u ter staving van asielrelaas neerlegde doen verder geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw Servische identiteitskaart, uw UNMIK-identiteitskaart en uw Servische geboorteakte staven uw identiteit en herkomst, maar daar wordt in bovenstaande vaststellingen niet aan getwijfeld. De lidkaart van de Roma partij PRYK (Partia e Romane Yekhipesko pe Kosova) is in wezen niet bij machte uw politieke activiteiten of betrokkenheid aan te tonen. Om over enige bewijskracht te beschikken dienen dergelijke documenten te kaderen in duidelijke en coherente verklaringen, quod non.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, verwijst verzoeker naar het ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken over Roma-zigeuners in Kosovo, citeert hij daarnaast het standpunt van UNHCR en citeert hij uit hetzelfde rapport de vaststellingen aangaande de positie van gevluchte Kosovaren in Servië. Verzoeker meent dat de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geïnspireerd is door het opheffen artikel 52, §1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en stelt dat de commissaris-generaal door het standpunt van UNHCR niet te volgen de motiveringswet geschonden heeft.

Aan het verzoekschrift worden enkele pagina's uit het 'Algemeen ambtsbericht Kosovo' van juni 2009 (p.55-56, 67-69) toegevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij en zijn neef tegenstrijdige verklaringen aflegden omtrent zijn reis naar België, (ii) er geen enkel geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring een actief lid te zijn geweest van de Ashkali partij PDAK en als gevolg van die activiteiten meermaals te zijn belaagd door C., (iii) hij hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt heeft dat hij voor zijn problemen geen of onvoldoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten aangezien hij van de overval in 2006 of 2007 geen melding heeft gemaakt bij de Kosovaarse autoriteiten en uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten wordt geboden als toereikend wordt beoordeeld, zoals uitgebreid toegelicht, (iii) uit het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen niet betekent dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren- en middelen niet beschikbaar zouden zijn, (iv) de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gebeterd is, (v) heel wat Roma zich in Kosovo in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, doch deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine, (vi) het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging, zoals wordt toegelicht, (vii) de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet, (viii) besloten kan worden dat de algemene actuele situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, (ix) ook UNHCR, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* van 9 november 2009, benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld, en (x) de overige neergelegde documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 26 april 2011 (CG nr. 0916874), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkele poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing in concreto te weerleggen of te ontcrachten.

Zo laat verzoeker vooreerst de motieven dat zijn algehele geloofwaardigheid ondermijnd wordt door het feit dat verzoeker en zijn neef tegenstrijdige verklaringen aflegden over hun reisweg, er geen enkel geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring een actief lid te zijn geweest van de Ashkali partij PDAK en derhalve aan de problemen die hij omwille van zijn activiteiten voor deze partij zou hebben gekend,

alsook dat hij hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt heeft dat hij voor zijn problemen geen of onvoldoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten, zoals uitgebreid toegelicht in de bestreden beslissing, onaangetast. Deze onbetwiste motieven worden dan ook als vaststaand beschouwd en door de Raad tot de zijne gemaakt.

Verzoeker beperkt zich immers in zijn verzoekschrift tot een verwijzing naar en het citeren uit het Algemeen ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken over Kosovo van juni 2009, doch gaat eraan voorbij dat het louter verwijzen naar algemene rapporten niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Indien uit dit ambtsbericht en uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier inderdaad blijkt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, is deze algemene situatie niet van dien aard om te besluiten dat elke Rom/Ashkali louter omwille van zijn etnische toebehoren een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing is *“deze situatie (...) evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.”* Wat betreft de individuele situatie van verzoeker leest de Raad in de bestreden beslissing: *“U beweerde als lasser niet altijd betaald te worden voor het geleverde werk. Soms kreeg u het geld wel, soms kreeg u het geld niet. U was niet de enige in dat geval (CGVS, p. 13). Het feit dat u niet steeds betaald werd is op zich echter niet ernstig genoeg om gelijkgesteld te worden met een vervolging in de zin van de Conventie of met het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.”* Door het louter verwijzen naar en citeren uit het Nederlands ambtsbericht vermag verzoeker geenszins de motivering van de bestreden beslissing die betrekking heeft op verzoekers eigen concrete situatie te weerleggen of te ontkrachten.

Dat de algemene situatie voor Roma in Kosovo niet voldoende is voor de toekenning van internationale bescherming wordt bovendien bevestigd in de *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009”* van UNHCR waarin richtlijnen worden geformuleerd en benadrukt wordt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld, zoals aangehaald in de bestreden beslissing. Met zijn verwijzing naar het standpunt van UNHCR van 2006 over terugkerende asielzoekers uit Kosovo gaat verzoeker dan ook voorbij aan het in 2009 gewijzigde standpunt van UNHCR.

Waar verzoeker verwijst naar de positie van gevluchte Kosovaren in Servië wijst de Raad erop dat verzoeker op geen enkel moment tijdens het verloop van zijn asielprocedure ter sprake bracht dat hij een ontheemde Kosovaar in Servië zou zijn.

2.4. De Raad merkt ten slotte op dat verzoekers verwijzing naar artikel 52, §1, 4° van de vreemdelingenwet juridische grondslag mist aangezien deze wetsbepaling, zoals verzoeker zelf aangeeft, werd opgeheven. Overigens dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing geenszins een motief aanhaalt waaruit blijkt dat de bestreden beslissing genomen is omdat verzoeker drie maanden in een andere land zou hebben verbleven.

2.5. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de

bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf en zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten en in het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

2.6. Gelet op wat voorafgaat, kan bijgevolg niet worden afgeleid dat er ernstige aanwijzingen zijn waaruit blijkt dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, noch dat hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of wil stellen bij eventuele problemen.

Verzoeker toont ook niet aan dat de situatie in Kosovo van dien aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS